

درس پنجم

مشروطه در دوره محمدعلی شاه

در این درس با مشکل‌های موجود بر سر راه اوّلین دوره مجلس شورای ملی، و کارشکنی‌های محمدعلی شاه در این مورد و همچنین، جریان‌های سیاسی – فکری حاکم بر مجلس و دولت آشنا می‌شوید.

محمدعلی شاه

محمدعلی شاه قاجار

بعد از مظفرالدین شاه، ولیعهد او، محمدعلی میرزا، با عنوان محمدعلی شاه، به سلطنت رسید. محمدعلی شاه، یکی از شاهان خودکامه دوره قاجار بود که نمی‌خواست در برابر قانون اساسی و مجلس شورای ملی تمکین کند. او در ۲۸ دی ۱۲۸۵ جشن تاج‌گذاری بر پا کرد و از اشراف و نمایندگان دولت‌های خارجی برای شرکت در این مراسم دعوت به عمل آورد، اما نمایندگان مجلس شورای ملی را دعوت نکرد. این، اوّلین بی‌اعتنایی محمدعلی شاه به مجلس بود. او ملت را بنده و برده خود می‌پنداشت و نمایندگان مجلس را برای دخالت در امور کشور و مشورت در سیاست، لایق نمی‌دانست.^۱

پس از این ماجرا، کشمکش محمدعلی شاه با مجلس آغاز شد که سرانجام وی مجلس را به توبّ بست. اما این، تنها مشکل نظام تازه تولد یافته مشروطه نبود. بلکه این نظام، دشواری‌هایی اساسی‌تر پیش رو داشت، که به شرح آنها می‌پردازیم:

۱. ملک‌زاده، همان، ج ۳-۲ در یک مجلد، کتاب دوم، ص ۴۱۲.

تدوین متمم قانون اساسی، و شدّت گرفتن اختلاف‌ها

قانونی که در زمان مظفرالدین شاه به نام «قانون اساسی» تنظیم شد، دارای ضعف‌های زیادی بود. این قانون در پنجاه و یک اصل تنظیم شده بود و در حقیقت نظام نامه‌ای بود که اداره امور مجلس و حدود آن را روشن می‌ساخت. در این قانون، از حقوق و تکالیف دولت نسبت به ملت و بالعکس سخن به میان نیامده بود. بنابراین، لازم بود متممی بر آن نوشته و تکمیل می‌شد. به همین سبب، کمیسیونی مشکل از شش تن از نمایندگان، برای تدوین «متمم قانون اساسی» تشکیل شد.^۱

برگی از تاریخ

علامه نائینی (۱۳۱۵-۱۲۳۹ش)

میرزا محمد حسین نائینی در یک خانواده مشهور و محترم در شهر نائین چشم به جهان گشود و پس از طی تحصیلات مقدماتی، در پانزده سالگی عازم اصفهان شد. پس از ده سال تحصیل در حوزه علمیه اصفهان، عازم عنفات عالیات شد و در سامرا از محضر میرزا محمد حسن شیرازی بزرگ کسب فیض کرد. دو سال پس از درگذشت میرزا شیرازی به کربلا رفت و بعد از دو سال اقامت در آن شهر، عازم نجف اشرف شد و در آن شهر مشغول تحقیق و تدریس گردید. او یکی از بزرگ‌ترین و نامورترین مراجع عصر خویش و یکی از محققان بزرگ در اصول فقه بود. به حدی که او را «احیاگر علم اصول» و «نوآور در آن نامیده‌اند».

از وی آثاری متعدد بر جای مانده است که یکی از معروف‌ترین آنها کتاب مشهور تنبیه الامه و تنبیه الملة است. این کتاب برای آگاهی مردم از انواع استبداد و خودکامگی پادشاهان به رشته تحریر درآمده و نظام مشروطه را از نظر مذهب شیعه بررسی کرده است. بنابراین، او یکی از رهبران فکری نهضت مشروطه، و به تعبیری، نظریه پرداز آن به شمار می‌رود.

با تلاش‌های پیگیر و مجاهدت‌های فراوان آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری اصل دوم متمم قانون

۱. اعضای کمیسیون عبارت بودند از: سعد الدوله، نماینده اعیان تهران؛ حاج امین‌الضرب، نماینده تجار؛ حاج سید‌نصرالله سادات اخوی، نماینده علماء؛ سید‌حسن تقی‌زاده، نماینده تبریز؛ مشارالملک و مستشارالدوله (ن. ک : کسری، همان، ص ۲۲۴).

اساسی تصویب شد که مورد تأیید علمای ایران و مراجع بزرگ نجف فرار گرفت. بنابراین اصل، در هر دوره از مجلس، هیئتی پنج نفره از مجتهدان و فقیهان اسلام که با اقتضاهای زمان آشنا بودند، به عنوان عضو، در مجلس شورای ملی شرکت می‌کردند، تا بر قانون‌هایی که تدوین و تصویب می‌شد، نظارت کنند که خلاف قواعد اسلامی و دستورهای شرع نباشد.^۱ در هیچ یک از دوره‌های مجلس شورای ملی به این اصل عمل نشد.

فکر کنید و پاسخ دهید:

به نظر شما چرا شیخ فضل الله نوری به اجرای این اصل اصرار داشت؟

در فاصله‌ای که متمم قانون اساسی تدوین می‌شد، اختلاف درونی مشروطه‌خواهان از یک سو و مخالفت محمدعلی شاه با نظام مشروطه از سوی دیگر، اوضاع را آشفته و پریشان ساخته بود. تا آنکه سرانجام شیخ فضل الله نوری به دلیل اعمال نفوذ غرب‌گرایان در نهضت مشروطه و انحراف آن از مسیر اسلامی و ملی او لیه از صفت طرفداران مشروطه جدا شد. او معتقد بود که باید «مشروطه مشروعه» ایجاد شود.

خودداری محمدعلی شاه از امضای متمم قانون اساسی

بی‌اعتنایی بعدی محمدعلی شاه نسبت به نظام مشروطه در هنگام امضای متمم قانون اساسی مشروطه، رخ داد. هنگامی که متمم قانون اساسی تقدیم او شد، از امضای آن خودداری کرد. این برخورد، مردم را به هیجان آورد؛ بازارها بسته شد، و چندین هزار نفر به سوی مجلس هجوم آوردند. مردم شهرهای دیگر همچون تبریز، اصفهان، شیراز، رشت و کرمان نیز با مردم تهران هم صدا شدند. مراجع تقلید، از نجف اشرف، طی تلگراف‌هایی، به نصیحت شاه پرداختند. در چنین شرایطی، شاه، در شهریور سال ۱۲۸۶، به ناچار، متمم قانون اساسی را امضا کرد.

اهداف انگلستان و روسیه برای مداخله در نهضت مردم

روس و انگلیس در مواجهه با نهضت مشروطه، با توجه به منافع استعماری خود، با همدیگر تضاد

۱. ن. ک: ترکمان، مجموعه رسائل و اعلامیه‌ها و مکتوبات شیخ فضل الله نوری، ج ۱، ص ۳۷۸.

داشتند. روسیه به چند دلیل با نهضت مشروطه ایران مخالفت می‌کرد:

۱. جلوگیری از نفوذ انگلیس که در لباس مشروطه خواهی، از مشروطه طلبان حمایت می‌کرد.
۲. کمک به محمدعلی شاه که طرفدار روس بود.
۳. پیشگیری از قیام ملت‌های منطقه قفقاز برای گرفتن آزادی، تحت تأثیر پیروزی مشروطه خواهان در ایران

انگلیس هم برای حمایت از مشروطه، دلایلی داشت:

۱. افزایش اعتبار خود در ایران، برای دستیابی به موقعیتی بهتر یا برابر با روسیه؛
 ۲. به قدرت رساندن مهره‌های انگلیسی در دستگاه حاکم و مجلس؛
- کمک‌های بی‌دریغ انگلیس به بستنشینان در سفارت این کشور در تهران، و تحت حمایت قرار دادن تزدیک به چهارده هزار نفر در سفارت، به همین دلیل صورت گرفت؛^۱
۳. محافظت از مرزهای هندوستان و سایر مستعمرات انگلستان در منطقه.^۲

قرارداد ۱۹۰۷ روس و انگلیس

با وجود رقابت‌های شدیدی که میان روس و انگلیس در ایران وجود داشت، موضوع جدیدی آن‌ها را وادار به رفع اختلاف‌ها و توافق در مورد ایران کرد. این موضوع جدید حضور آلمان به عنوان یک قدرت جدید در صحنه سیاست جهان بود. با در خطر قرار گرفتن مستعمره‌های روس و انگلیس در جاهای دیگر دنیا، توسط استعمارگر جدید یعنی آلمان، آن‌ها اختلاف‌ها را کنار گذاشتند و به موجب قرارداد ۱۹۰۷، ایران را بین خود تقسیم کردند.^۳ بر اساس این قرارداد روس و انگلیس، با پادرمیانی فرانسه که از قدرت روزافزون آلمان بیمناک بود، ایران را به سه منطقه تقسیم کردند: منطقه شمال، از خط فرضی بین قصر شیرین، اصفهان، یزد، خوف و مرز افغانستان، حوزه نفوذ روسیه شناخته شد. منطقه جنوب، از خط فرضی بین بندر عباس، کرمان، پیرجند، زابل و سرحدهای

۱. ن.ک: معاصر، تاریخ استقرار مشروطیت در ایران، ج ۱، صص ۹۹-۹۰؛ شریف کاشانی، واعظات اتفاقیه در روزگار، ص ۸۲؛ ملک‌زاده، همان، ج ۱-۳ در یک مجلد، کتاب دوم، صص ۳۶۹ و ۳۷۰.

۲. زنوف، انقلاب مشروطیت ایران، ص ۵۸؛ همچنین ن.ک: کرمانی، تاریخ انحلال مجلس، ص ۲۵.

۳. قبل از آن، فرانسه و انگلستان برای جلوگیری از نفوذ آلمان، در آفریقا به تفاهم رسیده و اختلاف‌های خود را در شمال این قاره حل کرده بودند. بنابراین در آسیا هم با پادرمیانی فرانسه، دولت‌های انگلیس و روس، این قرارداد را امضا کردند که شامل سه توافق نامه بود: در توافق نامه اول، افغانستان در منطقه نفوذ انگلستان قرار گرفت. طبق قرارداد دوم، تبت جزء منطقه نفوذ روسیه شناخته شد. براساس قرارداد سوم، ایران تقسیم شد (برای کسب اطلاع بیشتر ن.ک.ب: کاظم‌زاده، روس و انگلیس در ایران، فصل هفتم).

نقشه تقسیم ایران براساس قرارداد ۱۹۰۷

افغانستان که دارای ارزش حیاتی برای دفاع از هند بود، قلمرو نفوذ انگلستان مقرر گردید. قسمت سوم که شامل کویرها و بیابان‌های بی‌آب و علف بود، منطقه‌ای طرف و متعلق به ایران شناخته شد. منظور از این کار هم آن بود که دو دولت تا حدودی از یکدیگر فاصله بگیرند و از برخوردهای احتمالی بین آنها، جلوگیری شود.

اقدام انقلابی مردم و مجلس

پس از اینکه قرارداد ۱۹۰۷ امضا شد، سفیران روس و انگلیس، رسماً دولت ایران را از آن قرارداد باخبر کردند. به محض اطلاع مردم، هیجان عمومی علیه این دولت‌ها شکل گرفت و نمایندگان مجلس، به اتفاق آرا، قرارداد را رد کردند. مجلس، قبل از آن نیز دریافت وام از دولت‌های خارجی را

رد و برای حل این مشکل، به تأسیس «بانک ملی» اقدام کرده بود. به علاوه، نوز بلژیکی را که پست مهم مالی ایران در دست او بود، اخراج کرده بود. این اقدام‌های انقلابی، برای دولت‌های استعمارگر، زنگ خطر بود؛ زیرا در جهت خلاف هدف‌های استعماری آنان جریان داشت. به همین دلیل، برای سرکوب مجلس، به توافق رسیدند و هنگامی که محمدعلی شاه ساختمان مجلس را به توب بست، روسیه از آن حمایت کرد و انگلیس نیز با سکوت خود، به آن رضایت داد.

به توب بستن مجلس و استبداد صغير

کشمکش بین محمدعلی شاه و مجلس، پس از امضای متمم قانون اساسی همچنان ادامه یافت. محمدعلی شاه برای مبارزه با مشروطه خواهان، میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان را که از مخالفان جدی مشروطه بود و در اروپا به سر می‌برد، به کشور دعوت کرد، تا ریاست دولت را به او بسپارد و به کمک وی، دوباره نظام استبدادی را حاکم سازد. امین‌السلطان، با تدبیرهای امنیتی و حمایت روس‌ها، وارد ایران و به عنوان نخست وزیر منصوب شد.^۱

او که در دوره نخست وزیری خود، سیاستی دوگانه در پیش گرفته بود، سرانجام توسط یکی از طرفداران مشروطه ترور شد. چندی بعد محمدعلی شاه در یکی از خیابان‌های تهران مورد سوء‌قصد قرار گرفت، ولی آسیبی ندید.^۲ شاه، این اقدام را به مشروطه خواهان نسبت داد و به همین بهانه، تصمیم گرفت مجلس را برای همیشه تعطیل کند. بنابراین، در تیر ۱۲۸۷، یعنی دو سال پس از استقرار مشروطه، محمدعلی شاه با تشویق سفارت روسیه دستور حمله به مجلس شورای ملی را صادر کرد. لیاخوف روسی فرمانده نیروهای قزاق به فرمان محمدعلی شاه با نیروهای خود به مجلس حمله کرد و بخشی از ساختمان مجلس را با گلوله‌های توب تخریب کرد.^۳ به دنبال آن، تمام خانه‌های مشروطه خواهان غارت شد و مأموران به دستگیری آنان پرداختند. آیت‌الله سید‌محمد طباطبائی و سید‌عبدالله بههانی، توسط قزاق‌ها دستگیر، شکنجه و تبعید شدند. به دستور شاه، میرزا جهانگیر خان صوراسرافیل،

۱. هوشنگ مهدوی، تاریخ روابط خارجی ایران، ص ۳۲۱.

۲. ن. ک: روزنامه حبل‌المتین، مورخ ۲۷ محرم ۱۳۲۶، شماره ۲۴، ص ۳، اعظم قدسی، همان، ج ۱، صص ۲۳۱-۲۳۶؛ ملک‌زاده، همان، ج ۱-۳ در یک مجلد، کتاب سوم، ص ۶۲۲؛ کسری، همان، ج ۱، صص ۵۴۲ و ۵۴۳؛ رضا زاده ملک، حیرخان عمواوغلى، صص ۱۲۰-۱۲۲.

۳. راجع به همکاری روسیه با محمدعلی شاه، ن. ک: معاصر، همان، ج ۲، صص ۶۸۲-۶۸۹؛ مامون‌نوف، بیاران مجلس شورای ملی، حکومت تزار و محمدعلی شاه خاطرات ن. پ، مامون‌نوف؛ ص ۱۵۱-۱۵۴؛ اعظم قدسی، همان، ج ۱، صص ۲۴۰-۲۴۳؛ کاظم‌زاده، همان، صص ۵۰-۵۱؛ کسری، همان، صص ۶۳۱-۶۴۰.

ساختمان مجلس شورای ملی پس از به توب بستن توسط
لیاخوف در ایام مشروطیت

ملک المتكلّمين و سید جمال الدین واعظ اعدام شدند. بعضی از نمایندگان نیز که مورد تعقیب قرار گرفته بودند (از جمله تقی زاده)، به سفارت انگلیس پناه برند.^۱ بدین گونه، دوباره، برای مدتی، استبداد حاکم شد. این دوره که یک سال به طول انجامید بار دیگر استبداد به جای مشروطیت حاکم شد. از این روا آن را دوره استبداد صغیر نامیده‌اند.

مقاومت مردم

پس از به توب بستن مجلس، جمعی از غرب‌گرایان که داعیه مشروطه خواهی و وطن دوستی داشتند، از هر طریق ممکن، خود را به اروپا رساندند و در شهرهای پاریس، لندن، استانبول و کشور سوئیس، محفل‌های سیاسی به راه انداختند، اما مردم و علماء، در داخل کشور به مقاومت پرداختند. مقاومت اصلی از تبریز آغاز شد و دو تن از مجاهدان نام آور آن خطه به نام‌های ستارخان و باقرخان، پیش از نه ماه در برابر دشمنان مشروطه مقاومت کردند. آنچه آنان را در هدف‌هایشان پابرجا نگاه می‌داشت، حمایت مراجع تقلید مقیم نجف از مشروطه بود. آیت‌الله محمد‌کاظم خراسانی، آیت‌الله سید عبدالله مازندرانی و آیت‌الله حاج میرزا حسین فرزند میرزا خلیل تهرانی، از مشروطه خواهان در برابر حکومت استبدادی محمد علی شاه حمایت می‌کردند.^۲

با مقاومت مردم تبریز و استنادگی رهبران دینی و ملی، مردم فارس، اصفهان، قزوین، کرمانشاه، گیلان، همدان و برخی دیگر از شهرها، وارد صحنه مبارزه شدند و حکومت استبدادی را سخت در

۱. نظام‌الاسلام کرمانی، همان، ج ۴، صص ۱۵۸، ۱۹۴، ۱۶۷، ۱۶۰، ۲۳۱.

۲. نظام‌الاسلام کرمانی، همان، ج ۵، صص ۳۴۴، ۳۵۰-۳۵۳؛ ملک زاده، همان، ج ۴-۵ در یک مجلد، کتاب پنجم، صص

. ۱۰۲۱-۱۰۱۹

تنگنا گذاشتند. محمدعلی شاه که در برابر مقاومت مردم تبریز درمانده بود، با فرآگیر شدن خیزش، ناتوان تر شد. سرانجام نیروهای مردمی هوادار مشروطه از اصفهان و بختیاری و گیلان، راهی تهران شدند. سیاست روس و انگلیس در این زمان، مبتنی بر حفظ محمدعلی شاه بود.^۱ سرانجام در تیر سال ۱۲۸۸ هواداران مشروطه به تهران رسیدند و با پناهنه شدن محمدعلی شاه به سفارت روسیه، حکومت استبدادی او به پایان رسید.^۲

بیشتر بدانید

نقش زنان در انقلاب مشروطیت

زنان ایرانی در بسیاری از نهضت‌های تاریخ معاصر ایران در زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نقش ارزشمند ایفا نمودند. علاوه بر نقش تاریخی زنان در نهضت تحریم تباکو در نهضت مشروطه نیز، زنان به کارهای خردمندانه‌ای دست زدند. اکثر فعالیت‌های آنان برگرفته از هویت ایرانی اسلامی بوده است. به عنوان نمونه در جریان مهاجرت صغیری، زنان با شرکت در تظاهرات خیابانی خواهان بازگشت علما شدند. پس از صدور فرمان مشروطه زنان به مجلس رفتند و خواستار تکمیل قانون اساسی توسط نمایندگان شدند. زنان به هنگام تأسیس بانک ملی با اهدای طلا و زیورآلات شخصی خود بخشی از سرمایه بانک ملی را تهیه کردند و پس اندازه‌های خود را در اختیار دولت گذاشتند تا این امر ملی به دور از دست خارجیان و استقراض از آنها انجام شود.

زمانی که مشروطه‌خواهان تصمیم گرفتند با تحریم کالاهای وارداتی و استفاده از کالاهای داخلی مشکلات اقتصادی جامعه را حل کنند، زنان ایرانی برای تقویت اقتصاد و حمایت از صنایع داخلی، و کالاهای بومی و عدم خرید کالاهای وارداتی، نقش داشتند. در هنگام به توب بستن مجلس، زنان جرأت یافتد که جسد مجاهدین و مبارزان را از زمین بردارند. در هنگام محاصرة تبریز توسط نیروهای دولتی، زنان در پشت جبهه خدمات متعددی از جمله تهیه غذا و لباس برای مجاهدان، پرکردن بوکه‌های خالی فشنگ و پرستاری از مجروهان را به عهده داشتند. آنان همچنان با فروش زیورآلات قیمتی و دارایی‌های شخصی خود، بخشی از هزینه‌های مبارزاتی و تبلیغاتی را تأمین می‌کردند.^۳

۱. نظام الاسلام کرمانی، همان، ج ۵، صص ۴۰۶، ۴۰۴ و ۴۶۰؛ ملک‌زاده، همان، ج ۶ و ۷ در یک مجلد، کتاب ششم، صص ۱۱۷۳، ۱۱۷۲ و ۱۱۸۱.

۲. نظام الاسلام کرمانی، همان، ج ۵، ص ۴۹۴؛ ملک‌زاده، همان، ج ۶ و ۷ در یک مجلد، کتاب ششم، صص ۱۲۲۲ و ۱۲۳۳؛ مدنی، همان، ج ۲، صص ۱۹۸–۱۹۵.

۳. جهت اطلاع بیشتر ن.ک: شوستر، اختناق ایران، صص ۲۳۶–۲۴۲؛ محیط طباطبائی، تاریخ تحلیلی مطبوعات ایران، صص ۱۷۲ و ۱۷۳؛ فوران، مقاومت سکنند، صص ۲۰۴ و ۲۰۵.

پرسش‌های نمونه

۱. دو مورد از بی‌اعتنایی‌های محمدعلی شاه نسبت به نظام مشروطه و نمایندگان مجلس شورای ملی را ذکر کنید.
۲. اصل دوم متمم قانون اساسی درباره چه موضوعی بود؟
۳. دولت روسیه به چه دلایلی با انقلاب مشروطه ایران مخالفت می‌کرد؟
۴. روسیه و انگلستان براساس قرارداد ۱۹۰۷ چرا و چگونه ایران را میان خود تقسیم کردند؟
۵. نمایندگان اوّلین دوره مجلس شورای ملی در قبال سیاست‌های استعماری روس و انگلیس چه تصمیماتی گرفتند؟

ازدیشه و جست وجو

۱. درباره زندگی و مبارزات مشروطه خواهی ستارخان و یا باقرخان مطلبی تهیه کنید.
۲. درباره جریان فتح تهران توسط مجاهدان هوادار مشروطه، گزارشی تهیه کنید.

درس ششم

دوره دوم مشروطه (۱۲۸۸-۱۲۹۳ش)

در این درس با اوضاع کشور پس از سقوط و فرار محمدعلی شاه و تسخیر تهران و به شهادت رسیدن آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری و نیز ادامه مداخله‌های روسیه و انگلیس برای تداوم سلطه بر ایران آشنا خواهید شد.

دوره دوم مشروطه یکی از برهه‌های مهم تاریخ معاصر ایران است. این دوره با فتح تهران به دست مشروطه خواهان آغاز شد و دارای دو ویژگی بارز بود:

۱. اختلاف‌های شدید بین طرفداران مشروطه
۲. مداخله‌های آشکار و سلطه‌گرانه روس و انگلیس در سرنوشت ایران

قدرت گرفتن جریان جدید در انقلاب مشروطه و اختلاف‌های داخلی

پس از فتح تهران مجلسی فوق العاده، مرکب از سران و رؤسای مجاهدان، شاهزادگان، اعیان و وکلای سابق مجلس شورای ملی، تشکیل شد و به اتفاق آرا، محمدعلی شاه از سلطنت خلع، و پسر دوازده ساله او، احمد میرزا وليعهد، به مقام سلطنت برگزیده شد. چون احمدشاه به سن قانونی سلطنت نرسیده بود، شاهزاده عضدالملک، بزرگ خاندان قاجار، به عنوان «نایب السلطنه» انتخاب شد.^۱

احمد شاه

۱. نظام‌الاسلام کرمانی، همان، ج. ۵، صص ۴۹۴-۴۹۷.

بیشتر بدانید

ملک زاده – یکی از تاریخ نویسان آن عصر (فرزند ملک المتكلّمین) – نوشته است: «هرگاه فرصت اجازه می‌داد که اسامی پانصد نفر اعضای مجلس عالی را از نظر خوانندگان بگذرانم، مشاهده می‌شد که عدهٔ زیادی از کرسی نشینان باعث شاه و مشاورین و همدستان محمدعلی شاه که دستشان آغشته به خون آزادی خواهان بود، لباس مشروطه خواهی در برگرده و در صدر مجلس عالی جای گرفته بودند و سهیم و شریک در زمامداری حکومت ملی بودند و هنوز بیست و چهار ساعت از فتح تهران نگذشته بود که کسانی که باید به دار آویخته می‌شدند، دوش به دوش نایب‌السلطنه و سرداران ملی، به رق و فتق امور پرداختند».۱

پس از آنکه دولت جدید تشکیل شد و جمعی از مستبدان و مرتعان به وزارت و حکمرانی و سایر مقام‌های دولتی رسیدند، آتش خشم مشروطه خواهان تبریز شعله‌ور و ناخرسنی آنان علنی شد. افرادی نظیر ستارخان و باقرخان و جمعی دیگر از طرفداران مشروطه که برای نهضت فدایکاری و مجاهدت کرده بودند، چون ملاحظه کردند که مستبدان دوره استبداد و دشمنان دیروز مشروطه، دوباره زمامداری مملکت شدند، بسیار ناخشنود و معرض بودند.

آن همچنین خواستار اخراج افراد تندر و افراطی نظیر تقی‌زاده از مجلس بودند.^۲

شهادت شیخ فضل الله نوری

با پیروزی مشروطه خواهان، انتظار می‌رفت دشمنان واقعی نهضت، مجازات شوند و کیفر بیینند اما آنان که دستشان به خون آزادی خواهان آغشته بود، رها شدند و محمدعلی شاه نیز، با حمایت روس و انگلیس، بدون محاکمه و حتی با پرداخت حقوق سالیانه راهی بندر اُدسا در روسیه شد. آنگاه همان‌گونه که اشاره شد – دشمنان نهضت، در صف اول آن قرار گرفتند و در زمامداری و حکومت، شریک شدند. تنها کسی که به پای میز محاکمه رفت و اعدام شد، شیخ فضل الله نوری، مجتهد طراز اول تهران بود که به دفاع از «مشروطه مشروعه» و قانون اساسی بر پایه ارزش‌های اسلامی، با مشروطه اقتباس شده از غرب، مخالفت کرده بود.

در این هنگام، سفارت روسیه از ایشان خواست که به آنجا پناهنده شود، یا چند نفر سرباز روسی به منزلش بروند و او را در پناه خود بگیرند. شیخ فضل الله نوری هیچ‌یک از اینها را نپذیرفت

۱. ن. ک: ملک‌زاده، همان، ج ۶ و ۷ در یک مجلد، کتاب ششم، ص ۱۲۴۸.

۲. کسری، تاریخ هیجده ساله آذربایجان، صص ۱۳۱ و ۱۳۲.

و گفت: «در مقابل مشیت و اراده الهی، تسلیم صرف است». ^۱

همچنین، در پاسخ برخی از کسانی که به او پیشنهاد می کردند که به بیگانه پناهنده شود، اظهار داشت: «من راضی هستم که صد مرتبه زنده شوم و کشته شوم اماً پناهنده به اجنبی نشوم و برخلاف امر شارع مقدس اسلام رفتاری نکرده باشم». ^۲

پیرم خان ارمنی که پس از پیروزی مشروطه خواهان، با فرصت طلبی مدارج ترقی را به سرعت طی کرده بود، مأمور دستگیری شیخ فضل الله نوری شد. این عالم روحانی پس از یک محاکمه فرمایشی، به شهادت رسید.

به نظر بسیاری از مورخان شهادت شیخ فضل الله نوری، یکی از فجیع ترین اعمال مشروطه خواهان بود. عده‌ای اعدام او را انتقام استعمار از روحانیت ایران برای جبران شکست در نهضت تحريم تباکو و پیشگیری از تکرار مقاومت‌های مشابه آن می‌دانند. ^۳

برگی از تاریخ

شهید شیخ فضل الله نوری (۱۲۸۸-۱۲۲۲ ش)

حاج شیخ فضل الله کجوری، معروف به نوری، فرزند ملا عباس، در سال ۱۲۲۲ ش متولد شد. او پس از تحصیلات مقدماتی، برای تکمیل آن به عراق رفت و در زمرة شاگردان بر جسته میرزا محمد حسن شیرازی قرار گرفت. وقتی به تهران برگشت، مقام علمی و فقهی او در مقایسه با علمای هم عصر خود در ایران، بالاترین بود. او با جدایی دین از سیاست که در آن ایام تحت تأثیر افکار غربی و توسط عوامل استعمار در ایران تبلیغ می‌شد، شدیداً مخالفت ورزید. در جریان نهضت تباکو به عنوان نماینده میرزا شیرازی عمل می‌کرد و به حمایت جدی

۱. دانشور علوی، تاریخ انقلاب مشروطه و جنبش وطن پرستان پختیاری، ص ۱۷۸.

۲. انصاری، شیخ فضل الله نوری و مشروطیت، ص ۳۵۰.

۳. طبری، جامعه ایران در دوران رضا شاه، ص ۱۰۶؛ صفایی، رهبران مشروطه، دوره اول؛ ص ۵۴۲؛ اعظم قدسی، همان، ج ۱، ص ۳۲۳؛ بامداد، همان، ج ۲، ص ۱۰۵.

از این نهضت برداخت. وی در اوایل مشروطه، از پیشگامان این نهضت بود ولی پس از چندی بی‌برد که دست‌هایی پلید، در حال یاپیال کردن خون‌های ریخته شده در راه این نهضت و قطع پیوندهای مشروطه با اسلام هستند. بنابراین مخالفت خویش را با مشروطهٔ غیرمشروعه اعلام و بر مشروطهٔ مشروعه پا فشاری کرد و عاقبت جان بر سر آن گذاشت.

جلال‌آل احمد دربارهٔ او گفته است: «من نعش آن بزرگوار را بر سرِ دار، همچون برق‌می می‌دانم که به علامت استیلای غرب‌زدگی، پس از دویست سال کشمکش، بر بام سرای این ملت افرانته شد».^۱

تشدید اختلاف و درگیری میان مشروطه‌خواهان

به دنبال اعدام شیخ‌فضل الله نوری و تشکیل دومین دورهٔ مجلس شورای ملی، اختلاف و درگیری میان مشروطه‌خواهان شدت گرفت. دو حزب «اعتدالیون» و «دمکرات» که اکثریت نمایندگان مجلس را تشکیل می‌دادند، شدیداً با یکدیگر رقابت فکری و سیاسی داشتند. اعتدالیون مذهب را سدی محکم در برابر ظلم و بی‌عدالتی می‌دانستند و اجرای شریعت را در دستور کار خود قرار داده بودند. سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی از اعضای سرشناس این حزب بودند.

دمکرات‌ها به رهبری سید حسن تقی‌زاده بر جایی دین از سیاست تأکید می‌ورزیدند تا مشروطه را از جنبه‌های دینی تهی کنند و نهضت را از آرمان‌های اصیل آن دور سازند.

باشدت گرفتن درگیری‌های سیاسی، به تدریج، جو وحشت و ترور بر جامعهٔ حاکم گردید. نخست سید عبدالله بهبهانی که نقشی مهم در رهبری نهضت مشروطه داشت، توسط دمکرات‌ها ترور شد. تقی‌زاده که متهم به دست داشتن در این ترور بود،^۲ از کشور گریخت و به اروپا رفت.^۳ به فاصله‌ای کوتاه، چند تن از دمکرات‌ها ترور شدند.^۴

۱. آل احمد، غریزگی، ص. ۷۸.

۲. سید عبدالله بهبهانی توسط چهار نفر که به اشاره حیدر عمو اوغلی و سران دموکرات و کمیته دهشت و تقی‌زاده فرستاده شده بودند، به قتل رسید. (صفایی، همان، دوره دوم، صص ۲۵۸ و ۲۵۹) هر چند تقی‌زاده این اتهام را رد کرده است. (تقی‌زاده، حاضرات، ص ۱۴۴) اما به گفته کسری اگرچه کشندگان به نام شناخته نشستند، ولی بی‌گمان از گروه حیدر عمو اوغلی بودند و این کار را به دستور تقی‌زاده انجام دادند. (کسری، تاریخ هیجده ساله آذربایجان، ص ۱۳۰ و ۱۳۱). دولت‌آبادی یکی از علتهای قتل بهبهانی را دستیاری وی در صدور حکم تکفیر تقی‌زاده توسط علمای نجف خوانده است. (دولت‌آبادی، همان، ج ۳، ص ۱۳۶).

۳. ملک‌زاده، همان، ج ۶ و ۷ در یک مجلد، صص ۱۳۳۳ – ۱۳۳۷.

۴. برای دریافت اطلاع بیشتر، ن. ک: بهار، تاریخ مختصر حزب سیاسی ایران؛ ج ۲، صص ۱۰ – ۲۱.

ستارخان سردار ملّی

ستارخان از اهالی ارسپاران و ساکن تبریز بود. او به همراه باقرخان، سالار ملّی، مدافعان مشهور تبریز در مقابل قشون عظیم محمدعلی شاه در دوره استبداد صغیر بودند. ستارخان اول کسی بود که مردم را به مقاومت دعوت کرد و چندین ماه با قوای دولتی درگیر شد و نگذاشت تبریز به دست مستبدان بیفتند. او در اصل از بایین ترین طبقات اجتماعی و دارای خوی عیاری و جوانمردی بود.

ستارخان و باقرخان به دعوت تلگرافی آخوند ملامحمد کاظم خراسانی، مرجع تقليد بزرگ شيعیان جهان، در روز چهارم ربیع الثانی ۱۳۲۸ق به تهران آمدند و مردم پایتحت استقبال گرمی از آنها به عمل آوردند اما در گیرودار اختلاف‌های حزبی و جناحی در واقعه خلم سلاح گروه‌ها در ۳۰ رجب سال ۱۳۲۸ق ستارخان که به اتفاق تفنگچی‌های همراهش، در پارک اتابک، توسط نیروهای ییزم خان ارمنی، محاصره شده بودند، پایش تیر خورد و سرانجام در ۲۶ ذی الحجه سال ۱۳۳۲ق در اوایل جنگ جهانی اول، دارفانی را وداع گفت.

معروف است که وقتی در جریان مبارزه‌های تبریز عرصه بر او تنگ شد، کنسول روس پیام داد که برقم روس را بالای خانه‌اش نصب کند. او پاسخ داد: «ژنرال کنسول؛ من می‌خواهم که هفت دولت به زیر برق دولت ایران بیایند. من زیر برق بیگانه نمی‌روم.» و این مشابه پاسخی بود که مرحوم شیخ فضل الله به پیام سفارت روس داد.

مجلس نوپای مشروطه و مداخله بیگانگان

طبق تصمیم دوره دوم مجلس شورای ملّی، عده‌ای کارشناس از آمریکا برای اصلاح اداره دارایی و

خزانه‌داری کل، یک فرانسوی برای دادگستری، و چند سوئدی برای ژاندارمری، استخدم شدند.^۱ مورگان شوستر آمریکایی، معروفترین چهره در بین آنان بود که با اختیارهای وسیعی که مجلس به او داد، شروع به انجام اصلاح‌هایی دامنه‌دار در امور مالی و گمرک‌ها کرد. این اقدام او که سبب منظم شدن دستگاه اقتصادی کشور می‌شد، روس و انگلیس را سخت عصبانی کرد. بنابراین، در سال ۱۲۹۰ش روسيه، طی اخطاری به دولت ايران، تهدید کرد که اگر ظرف چهل و هشت ساعت به خواسته‌ها يش عمل نشود، به اشغال ايران خواهد پرداخت. درخواست‌های روسيه به اين شرح بود:

۱. اقدام‌های مورگان شوستر متوقف و او از ايران اخراج شود.

۲. بدون موافقت روس و انگلیس، از استخدام اتباع خارجی در ايران، خودداری شود.

۳. هزینه نگهداری قواي روسيه در ايران را، دولت ايران پرداخت کند.

با به پايان رسيدن مهلت ۴۸ ساعته، روسيه، بلافصله، نieroهای خود را به داخل خاک ايران اعزام کرد.^۲ اخطار روسيه، بحرانی بزرگ در کشور ايجاد کرد. بين مجلس و دولت، بر سر پذيرفتن يا رد کردن آن، اختلاف افتاد. هيجان عمومي و احساسات مردمی، اوج گرفت.

مجلس اخطار روسيه را رد کرد ولی صمصم السلطنه، نخست وزير، از ترس اشغال پايتخت، تسلیم شد و مجلس شوراي ملي را منحل کرد. بدین ترتيب سلطه‌جوبي دولت‌های روس و انگلستان و دخالت‌های آنها در اداره کشور مانع از آن شد تا مجلس نوپايان مشروطه بتواند برای سروسامان دادن به اوضاع اداری، مالي و نظامي کشور اقدام مؤثری انجام دهد. به دنبال اين اقدام، انهوه تظاهرکنندگان مردمی، به خصوص زنان، با شعار «يا مرگ يا استقلال» به مجلس حمله کردند. علمای مذهبی در ايران و عتبات عالیات، طی تلگراف‌هایی، مردم را به مقاومت دعوت کردند.^۳ آيت الله آخوند خراسانی، مرجع بزرگ شيعه مقیم عراق، تصمیم گرفت به سوی ايران حرکت کند، تا مردم را برای مقاومت در برابر زورگویی بيگانه، بسیج کند. او همراه جمع انبوهی از عشیره‌های شيعه عراق، آمده‌عزیمت به ايران شد اما در همان شب قبل از حرکت، به طرزی مشکوك، از دنيا رفت.^۴

۱. در آن زمان آمريكا هنوز خوي سلطه‌جويانه آشكاري را که پس از جنگ دوم جهاني در پيش گرفته نشان نداده بود و دولتمردان ايرانی که به دنبال قدرت سومی بودند تا به انکای آن در برابر سلطه‌گري روس و انگلیس بايستند، لذا متخصصان اين کشورها را ترجيح می‌دادند. هوشنگ مهدوی، همان، صص ۳۳۹-۳۴۱.^۲

۳. جهاديه، صص ۴۱ و ۵۲؛ شوستر، اختناق ايران، ص ۲۴۱.^۴

۴. نجفي قوچانی، سياحت شرق، صص ۲۸۳-۲۸۵.^۵

آخوند ملام محمد کاظم خراسانی (۱۲۱۸ – ۱۲۹۰ ش)

در سال ۱۲۱۸ ش در مشهد متولد شد و در بیست و دو سالگی به تهران مهاجرت کرد. پس از مدتی تحصیل فلسفه، به نجف مشرف شد و دو سال محضر درس شیخ مرتضی انصاری را درک کرد. آخوند خراسانی پیشتر تحصیلاتش نزد میرزا ای شیرازی بود، اما خود نیز مستقلًا در نجف حوزه درس تشکیل می‌داد، و گفته می‌شود ۱۲۰۰ شاگرد از محضرش استفاده می‌کردند.

شهرت اصلی او در علم اصول است. کتاب *کفاية الاصول* که مرجع درسی مهم حوزه‌های علمی به شمار می‌رود، توسط او نگاشته شده است. در اثنای

نهضت مشروطه، آخوند خراسانی به حمایت معنوی از آن پرداخت و با صدور فتوا در ضرورت مشروطیت، باعث استحکام آن شد. او که در آن زمان مرجع تقليید عام شیعیان جهان بود، زمانی که در سال ۱۲۸۹ روسيه، شمال ایران را اشغال کرد، با یاران خود و عشایر شیعه عراق، برای جهاد عليه اشغالگران روسي، آماده عزیمت به ايران شد، اما در شب قبل از عزیمت به ايران، به طرزی مشکوک، جان به جان آفرین تسليم کرد.

روس‌ها با استفاده از فرصت به دست آمده، کانون‌های مقاومت تبریز و مشهد را به سخنی سرکوب کردند؛ مقد مطهر امام هشتم (ع) را به توب بستند؛ از آذربایجان تا خراسان، نیروهای خود را مستقر ساختند و منطقه زیر نفوذشان را طبق قرارداد ۱۹۰۷ اشغال کردند.

در اين زمان، انگلیس نيز برای اشغال منطقه زیر نفوذ خود، قوايی از هندوستان وارد جنوب ايران کرد.^۱ سرانجام نيز، در سال ۱۲۹۱ ش/ ۱۹۱۲ م اين دو کشور سلطه گر، دولت ايران را مجبور کردند تا سياست خود را با اصول قرارداد ۱۹۰۷ تطبق دهد.^۲

۱. سفيري، پليس جنوب/يران، ص ۳۵.

۲. اتحاديه، احزاب سياسي در مجلس سوم، صص ۴۳-۳۶.

تاج گذاری احمدشاه

چند روز پس از آنکه احمدشاه قاجار تاج‌گذاری و مجلس شورای ملی دوره سوم شروع به کار کرد، جنگ جهانی اول در گرفت؛ اما شاه جوان و مجلس جدید نتوانستند ایران را از هجوم بیگانگان در امان نگاه دارند.

جنگ جهانی اول و اعلان بی طرفی

در سال ۱۹۱۴/م ۱۲۹۳ ش جنگ جهانی اول میان دولت‌های فرانسه، انگلستان و روسیه در مقابل آلمان و امپراتوری اتریش-مجارستان آغاز شد. ایران از نظر سیاسی و اقتصادی کشوری بحران‌زده و در اشغال نیروهای بیگانه بود و توان بهره‌برداری از شرایط جنگ را نداشت. رئیس وزرای ایران یعنی مستوفی‌الممالک اعلان سیاست بی‌طرفی کرد ولی در این کار موفقیتی به دست نیاورد؛ زیرا موقعیت حساس ایران برای نیروهای درگیر جنگ مهم بود.^۱

فکر کنید و پاسخ دهید:

به نظر شما چرا دولت‌های روسیه و انگلیس به بی‌طرفی ایران در جنگ جهانی اقل توجه نکردند؟

برگی از تاریخ

آیت‌الله سید عبدالحسین لاری (۱۹ دی ۱۲۲۶ ش نجف - ۱۵ اردیبهشت ۱۳۰۰ ش جهرم) خانواده آیت‌الله عبدالحسین لاری از علماء و روحانیون ذروف‌الاصل ساکن نجف اشرف بودند. آیت‌الله لاری، فقهی و سیاستمدار و از شاگردان میرزا شیرازی بود که در ۲۲ سالگی به درجه اجتهاد نایل آمد و یکی از بزرگ‌ترین استادان حوزه علمیه نجف شد. بنا به درخواست مردم لارستان و موافقت میرزا شیرازی در سال ۱۲۷۰ ش به لار آمد و به تدریس و انجام وظایف دینی مشغول شد. وی مدرسه و حوزه علمیه‌ای تأسیس کرد که توانست شاگردان نامداری را برای گسترش بیداری اسلامی تربیت کند. وی همچنین گروه‌هایی مسلح تربیت کرد که بعد‌ها به تفنگ‌چیان سید لاری و چریک‌های فارس مشهور شدند. وی فرمان اخراج مبلغان مسیحی و جمع‌آوری کتب ضاله را از آن منطقه صادر کرد. این اقدام وی خشم انگلیسی‌ها را برانگیخت. وی پس از این ماجرا

۱. فن میگوش، واسموس، صص ۱۶۱-۱۸۳.

طی فتوای و جوب انحلال رژیم سلطنتی قاجار را صادر کرد. آیت‌الله لاری موفق شد یک حکومت اسلامی در لارستان تأسیس کند. پس از چندی بندرعباس، بندرلنگه، بوشهر، استان کرمان و فارس زیر نظر حکومت اسلامی قرار گرفت. او در گام بعدی استفاده از کالاهای خارجی – بهخصوص انگلیسی و روسی – را از آنجا که موجب تقویت دشمنان اسلام و افزایش قدرت استعمارگران می‌شد و باستنگی اقتصادی فراهم می‌کرد، تحريم کرد. وی از علمای مبارز دوره مشروطه و الگوی مورد نظر وی مشروطه مشروعه بود. از ایشان ۴۰ اثر بر جا مانده است که یکی از آنها «قانون مشروطه مشروعه» است.

از اواسط سال ۱۲۹۴ ش روسر و انگلیس (متّقین) بر آلمان و عثمانی (متّحدین) در این منطقه چیره شدند و انگلیس با جلب موافقت روسیه، عبدالحسین میرزا فرمانفرما را که به طرفداری انگلیس شهرت داشت، به عنوان رئیس‌الوزرای ایران بر سر کار آورد و از این پس دولت ایران در برابر خواسته‌های ننگین و سلطه‌گرانه روس و انگلیس تسليم شد. چون دولت عثمانی همسایه‌غربی ایران به متّحدین پیوست، اهمیت کشور ما برای متّقین دو چندان شد. به همین دلیل انگلستان و روسیه قرارداد ستری ۱۹۱۵ م را با هم امضا کردند. طبق این قرارداد دو منطقه نفوذ در عهدنامه ۱۹۰۷، به منطقه اشغالی تبدیل شدند. روسیه منطقه تحت نفوذ خود را اشغال کرد و در مقابل، دولت انگلستان نیز در سال ۱۹۱۶ م به تأسیس پلیس جنوب دست زد. فرماندهی پلیس جنوب به عهده سرپرسی سایکس^۱ بود. او با استفاده از این قوای نظامی توانست، مقاومت دلیرانه رئیس‌علی دلواری و عشاير تنگستانی را سرکوب کند.^۲

بیشتر بدانید

امام و اشعار بهار

دفترچه شعری که از دوران نوجوانی امام خمینی بر جای مانده است، نمایانگر آشنایی وی با مسائل سیاسی و اجتماعی جامعه خود می‌باشد. اشعار این دفترچه حاوی سروده‌های شعرای مشهور آن زمان است. در بخشی از این دفترچه شعر که به خط امام در سالین ۹۰–۱۰ سالگی نوشته شده است، سروده‌ای از محمد تقی بهار، ملک‌الشعراء، به چشم می‌خورد که به حادثه اشغال قسمت‌هایی از مناطق شمالی و جنوبی ایران به وسیله انگلیس و روسیه و تشویق ایرانیان به قیام علیه بیگانه و دفع تجاوز پرداخته

۱. Sir percy sykes

۲. ن. ک: سپهر، ایران در جنگ بزرگ، صص ۷۳–۸۶

است. بخشی از این سروده چنین است:

های ای ایرانیان، ایران اندریلاست
ملک داریوش، دستخوش نیکلاست
مرکز ملک کیان در دهن اژدهاست
غیرت اسلام کو، جنبش ملی کجاست
برادران رشید، برادریتان چه شد؟
به عرصه رزمگاه دلاوریتان چه شد؟
خصم به ما خیره گشت، خیره سریتان چه شد؟
به دشمن کینه جوی، کینه گربیتان چه شد؟^۱

در این دوران، دولت را به ظاهر شاه و مجلس تعیین می‌کردند، ولی در نهان توافق سفارت‌های روس و انگلیس شرط اصلی انتخاب نخست وزیر بود. در اکتبر ۱۹۱۷ م/ ۱۲۹۶ ش حکومت تزاری روسیه در مقابل انقلاب بلشویکی شکست خورد و روس‌ها خروج سریازان خود از ایران را آغاز کردند؛ بنابراین انگلیس یکه تاز میدان سیاست ایران شد.

بدون تردید نهضت عدالت‌خواهی و مشروطه‌طلبی از نقاط عطف تاریخ اجتماعی – سیاسی ایران است که آثار ماندگاری از خود بر جای گذاشت. این نهضت نتیجه تجربیات طولانی مردم ایران در حفظ استقلال و سربلندی این کشور کهنه بود. البته به دلیل مداخله‌های بیگانگان و عوامل وابسته به آنها انحرافاتی در این نهضت به وجود آمد. نتیجه این انحرافات ظهور دیکتاتوری رضاخان و سلسله وابسته‌پهلوی در ایران بود. در درسن‌های بعد با دخالت‌های انگلستان در ایران و قدرت یافتن رضاخان آشنا خواهید شد.^۲

۱. ن. ک: ملک الشعراي بهار، ديوان شعر، ج ۱، صص ۲۷۱ و ۲۷۲.

۲. به دلیل عمق ریشه نهضت دینی – ملی مشروطیت در بین ملت، بالافصله پس از سقوط رضاشاه، شاهد رویش مجدد حکومت‌های نسبتاً مستقل‌تر و نزدیک‌تر به روح مشروطه در تاریخ دوازده ساله ۱۳۳۲-۱۳۲۰ ش و ملی شدن صنعت نفت و تشکیل حکومت ملی در کشور بودیم. بدون تردید جمهوری اسلامی ایران نیز شکل تکامل یافته حکومتی است که از ابتدا موردنظر پیشکسوتان و بزرگان نهضت مشروطیت نظیر آخوند ملاکاظم خراسانی، محمدحسن نائینی، شیخ فضل الله نوری، سیدمحمد طباطبائی و سیدعبدالله بههانی و سید حسن مدرس بوده است.

رئیس علی دلواری (۱۲۶۱ - ۱۲۹۴ ش)

رئیس علی، فرزند زایر محمد، در سال ۱۲۶۱ ش دیده به جهان گشود. در تیاراندازی و سوارکاری که لازمه زندگی دشوار آن روزگار بود، از خود استعدادی شگرف نشان داد. او به مراسم و واجب‌های دینی مقید بود و هیچ‌گاه در گرفتن روزه و به پا داشتن نماز، غفلت نمی‌کرد. رئیس علی این روحیه را با عشق به مردم درهم آمیخت و از همان نوجوانی و جوانی، به مسائل کشور، توجهی خاص نشان می‌داد.

فعالیت‌های سیاسی را از دوره مشروطه آغاز کرد. او با پیروی از آیت‌الله سید مرتضی علم‌الهدی اهرمی، در دوره استبداد صغیر، قیام کرد و با همراهی دیگر مبارزان، بوشهر را به تصرف درآورد. با آغاز جنگ جهانی اول و حضور نیروهای انگلیسی در بوشهر مردانه قدر برافراشت تا آنکه به یک قیام عمومی دست یافت. حمله او در مرداد ۱۲۹۳ در بوشهر و غلبه بر دشمنان، ابهت انگلیس در ایران را درهم شکست و نام رئیس علی در هر کوی و بیرون بر سر زبان‌ها افتاد، اما در یکی از حمله‌های بی‌امان خود به دشمن، توسط عوامل داخلی بیگانگان مورد حمله قرار گرفت و به شهادت رسید. جنازه رئیس علی توسط مادرش به نجف اشرف منتقل و در منطقه وادی السلام به خاک سپرده شد.

شعر زیر که بر سر در خانه او حک شده است، نشانگر عشق او به امام علی (ع) است:
ز تیغ شیر خدا چون رواج شرع نبی شد از این سبب به همه مسلمین، رئیس علی شد

پرسش‌های نمونه

۱. احمد شاه چگونه به سلطنت رسید؟
۲. سه نمونه از دخالت‌های روس و انگلیس در امور داخلی ایران را در دوره دوم مشروطه بنویسید.
۳. دولت روسیه در اخطاری که در سال ۱۲۹۰ ش به ایران داد، چه درخواست‌هایی مطرح کرد؟
۴. چرا نیروهای بیگانه در جنگ جهانی اول علی رغم اعلام سیاست بی‌طرف ایران، کشور ما را اشغال کردند؟
۵. پیامد قرارداد ۱۹۱۵ م چه بود؟

اندیشه و جست وجو

۱. در زمینه مقاومت‌های مردمی در جنوب ایران در مقابل نیروهای انگلیسی در جنگ جهانی اول گزارشی تهیه کنید.
۲. در مورد دولت مؤقت ملی (دولت مهاجرین) که در زمان جنگ جهانی اول در کرمانشاه تشکیل شد، مطلبی تهیه کنید.